

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Сриједа, 23. фебруар 2022. године
БАЊА ЛУКА

Број 15 Год. XXXI

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

284

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УТВРЂИВАЊУ ПОРИЈЕКЛА ИМОВИНЕ И ПОСЕБНОМ ПОРЕЗУ НА ИМОВИНУ

Проглашавам Закон о утврђивању поријекла имовине и посебном порезу на имовину, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двдесетој редовној сједници, одржаној 10. фебруара 2022. године, а Вијеће народа 21. фебруара 2022. године констатовало да се усвојени Закон о утврђивању поријекла имовине и посебном порезу на имовину не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-636/22
22. фебруара 2022. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О УТВРЂИВАЊУ ПОРИЈЕКЛА ИМОВИНЕ И ПОСЕБНОМ ПОРЕЗУ НА ИМОВИНУ

Предмет Закона
Члан 1.

Овим законом уређују се услови, начин и поступак под којима се утврђује имовина и увећање имовине физичког лица и посебан порез на увећање имовине, а за коју физичко лице не може да докаже начин стицања, као и органи надлежни за спровођење овог закона.

Значење израза
Члан 2.

Поједини изрази коришћени у овом закону имају следеће значење:

1) физичко лице, у смислу овог закона, је порески обвезник посебног пореза на имовину који је дужан да плати порез у складу са пореским прописима у Републици Српској,

2) имовина је скуп апсолутних и релативних имовинских права (право својине и друга стварна права на покретним и непокретним стварима, права интелектуалне својине, потраживања из свих извора облигационих односа), удјели у привредним друштвима и права која из њих произлазе, хартије од вриједности, новац, криптовалуте, као и друга

имовинска права у Републици Српској, Федерацији БиХ, Брчко Дистрикту БиХ и иностранству,

3) пријављени приходи јесу приходи физичког лица који су пријављени надлежном пореском органу,

4) увећање имовине представља позитивну разлику између вриједности имовине физичког лица на крају одређеног периода у односу на почетак тог периода,

5) издаци за приватне потребе физичког лица представљају издатке које је физичко лице имало за приватне потребе који су утврђени у поступку утврђивања имовине и посебног пореза,

6) имовина на коју се утврђује посебан порез представља разлику између збира увећања имовине и издатака за приватне потребе физичког лица, са једне стране, и пријављених прихода који су увећани за износ прихода који не подлијежу опорезивању у Републици Српској, бестеретно стечене имовине, имовине стечене задуживањем, односно имовине стечене на други законит начин, с друге стране,

7) посебан порез на имовину је порез који се плаћа на увећање имовине физичког лица у складу са овим законом.

8) Поједини изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумевају оба пола.

Терет доказивања

Члан 3.

Терет доказивања увећања имовине у односу на пријављене приходе физичког лица је на Пореској управи Републике Српске (у даљем тексту: Пореска управа), а на физичком лицу је терет доказивања начина стицања имовине у дијелу у коме увећање његове имовине није у складу са пријављеним приходима.

Надлежност за утврђивање поријекла имовине и посебног пореза на имовину

Члан 4.

(1) За вођење поступка утврђивања имовине и посебног пореза на имовину (у даљем тексту: посебан порез) и наплате посебног пореза у складу са овим законом надлежна је Пореска управа.

(2) У Пореској управи организује се Сектор за утврђивање поријекла имовине и посебног пореза (у даљем тексту: Сектор).

Руководилац Сектора

Члан 5.

(1) Руководилац Сектора може бити лице које има најмање пет година радног искуства на пословима из пореске области.

(2) Руководиоца Сектора поставља Влада Републике Српске на период од пет година, у складу са прописима којима се регулише рад државних службеника.

Овлашћења Пореске управе Члан 6.

Пореска управа, с циљем спровођења овог закона, има право увида и прибављања података из:

1) свих врста евиденција и података које воде, односно посједују надлежни органи и друга лица о непокретним и покретним стварима, привредним субјектима, хартијама од вриједности, штедним улозима и рачунима код пословних банака, као и других евиденција и података из којих се може утврдити имовина физичког лица,

2) пословних књига и документације привредних друштва и других лица ради утврђивања имовине физичког лица.

Обавеза достављања података Члан 7.

Министарства, републичке управе, републичке управне организације, органи јединица локалне самоуправе, правна лица чији је оснивач Република Српска или јединица локалне самоуправе, установе, јавна предузећа и други облици организовања утврђени законом, а који врше јавна овлашћења, пословни субјекти, пословне банке, те други органи и организације, физичка и правна лица, на захтјев Пореске управе достављају податке којима располажу у року од осам дана од дана пријема захтјева и пружају подршку Пореској управи.

Запослени за везу и упућивање на рад Члан 8.

(1) Министарство унутрашњих послова, Министарство финансија, Агенција за банкарство Републике Српске, Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, Агенција за посредничке, информатичке и финансијске услуге, Централни регистар хартија од вриједности а.д. Бања Лука, као и други органи и институције које врше јавна овлашћења дужни су да одреде једног или више запослених за везу ради ефикасније сарадње и достављања података који су Пореској управи потребни за вођење поступка утврђивања поријекла имовине.

(2) По потреби, запослени из става 1. овог члана могу бити привремено упућени на рад у Пореску управу, а у складу са законима којима се уређује радноправни статус тих запослених.

(3) Привремено упућивање траје до годину дана и може се продужити.

(4) Лица упућена на рад у Пореску управу дужна су да све податке и информације чувају као пореску тајну.

Обавјештавање надлежног тужилаштва и других органа Члан 9.

Ако се у поступку који је прописан овим законом утврди да чињенице указују на постојање основа сумње да је извршено кривично дјело, Пореска управа о томе обавјештава надлежно тужилаштво и друге надлежне органе без одгајања.

Фазе поступка Члан 10.

(1) Поступак утврђивања поријекла имовине и посебног пореза покреће се и води по службеној дужности, а састоји се од претходног поступка и поступка контроле и утврђивања посебног пореза (у даљем тексту: поступак контроле).

(2) Правилник о начину и поступку вршења претходног поступка и поступка контроле доноси министар финансија (у даљем тексту: министар) на приједлог директора Пореске управе.

Утврђивање поријекла и вриједности имовине Члан 11.

(1) Приликом утврђивања поријекла и вриједности имовине узима се у обзир цјелокупна имовина физичког лица:

1) непокретне ствари (стан, кућа, пословна зграда и просторије, гаража, земљиште и др.),

2) право грађења,

3) покретне ствари,

4) хартије од вриједности,

5) потраживања из свих извора облигационих односа,

6) удјели у правном лицу и сва права која из њега проистичу,

7) опрема за обављање самосталне дјелатности,

8) моторна возила, пловни објекти и ваздухоплови,

9) штедни улози, новац и криптовалуте,

10) права интелектуалне својине,

11) друга имовинска права,

12) издаци за приватне потребе физичког лица.

(2) Физичко лице, по захтјеву Пореске управе, наводи податке о имовини коју посједује у Републици Српској, Федерацији БиХ, Брчко Дистрикту БиХ и иностранству, и то број и врсту имовине, вриједност имовине, вријеме када је стечена и плаћена, правни основ стицања, те све промјене на имовини од тренутка стицања.

(3) Имовина из ст. 1. и 2. овог члана односи се на имовину стечену у периоду од 9. јануара 1992. године.

(4) Правилник о начину и поступку утврђивања вриједности имовине, прихода физичког лица и издатака за приватне потребе физичког лица доноси министар.

Покретање претходног поступка Члан 12.

(1) Претходни поступак спроводи се на основу процјене ризика.

(2) Претходни поступак може се покренути и на основу пријаве другог органа или по иницијативи физичког или правног лица.

(3) На основу процјене ризика и пријава из става 2. овог члана Пореска управа доноси план покретања претходног поступка.

Претходни поступак Члан 13.

(1) У претходном поступку Сектор утврђује увећање имовине на основу података којима располаже и података које прикупи од других органа и организација, правних или физичких лица и упоређује их са пријављеним приходима у одређеном периоду.

(2) Пореска управа покреће поступак контроле, на начин прописан законом којим се уређује порески поступак, ако се у претходном поступку учини вјероватним да у највише три узастопне календарске године у којима физичко лице има увећање имовине, постоји разлика између увећања имовине и пријављених прихода физичког лица која је већа од 300.000 КМ.

Поступак контроле Члан 14.

(1) На основу спроведених претходних поступака Пореска управа доноси план контрола.

(2) У поступку контроле утврђује се имовина на коју се утврђује посебан порез физичког лица и њена вриједност.

(3) Физичко лице из става 2. овог члана има право да учествује у поступку контроле и да подноси доказе којима доказује начин стицања имовине.

(4) Неучествовање физичког лица у поступку контроле не одгаја даље вођење поступка.

(5) У поступку контроле сачињава се записник о извршеној контроли, на који се сходно примјенују одредбе законика којим се уређује порески поступак.

(6) По окончању поступка контроле доноси се рјешење о утврђивању посебног пореза ако се утврди постојање имовине на коју се плаћа посебан порез.

Пореска основица за посебан порез
Члан 15.

(1) Пореска основица посебног пореза на имовину представља увећање имовине у складу са овим законом.

(2) Основица посебног пореза утврђује се у вриједности имовине на коју се утврђује посебан порез, а коју чини збир ревалоризоване вриједности те имовине за сваку календарску годину која је била предмет контроле.

(3) Вриједност имовине за коју се утврђује посебан порез се ревалоризује индексом потрошачких цијена од посљедњег дана календарске године за коју је утврђена та имовина до дана доношења рјешења о посебном порезу.

(4) Одредбе става 2. овог члана не примјењују се уколико се вриједност имовине утврђује за имовину стечену након увођења конвертибилне марке.

Стопа посебног пореза
Члан 16.

Посебан порез на имовину плаћа се по стопи од 75% на основну утврђену у складу са овим законом.

Жалба против рјешења
Члан 17.

(1) Против рјешења о посебном порезу из члана 14. став 6. овог закона може се изјавити жалба Министарству финансија.

(2) Рјешење којим се одлучује о жалби из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор пред надлежним судом.

(3) Жалба из става 1. овог члана одгађа извршење рјешења.

Примјена закона којим се уређује порески поступак
Члан 18.

(1) Ако није другачије одређено овим законом, на поступак утврђивања имовине и посебног пореза примјењује се закон којим се уређује порески поступак, изузев одредаба о застарјелости утврђивања и наплате пореза.

(2) Ако се у поступку који је прописан овим законом утврди да физичко лице има неиспуњену пореску обавезу која је прописана другим законом (друга врста пореза), по основу законито стечених прихода, односно имовине, поступак утврђивања и наплате тог пореза спровеће се у складу са прописима којима се уређује та врста пореза, као и закона којима се уређује порески поступак.

Однос према кривичном поступку
Члан 19.

(1) Ако је у кривичном поступку правоснажном пресудом утврђена имовина која је проистекла извршењем кривичног дјела, а на коју је плаћен посебан порез у складу са овим законом, суд у пресуди урачунава износ плаћеног посебног пореза у имовину која је проистекла извршењем кривичног дјела.

(2) Одредба из става 1. овог члана примјењује се и у поступцима који се воде на основу закона којим се уређује поступак одузимања имовине која је проистекла извршењем кривичног дјела.

Обука запослених у Министарству финансија и Пореској управи
Члан 20.

(1) Запослени у Министарству финансија и Пореској управи дужни су да похађају сталну обуку из области поступка утврђивања поријекла имовине и посебног пореза.

(2) Програм и начин спровођења сталне обуке прописује министар.

Обука судија
Члан 21.

(1) Судије које воде поступке по тужбама против коначних рјешења о посебном порезу пролазе обуку за стицање посебних знања о поступку утврђивања имовине и посебном порезу.

(2) Обуку судија спроводи Центар за едукацију судија и јавних тужилаца Републике Српске.

(3) Програм, начин спровођења и трајање обуке прописује Центар за едукацију судија и јавних тужилаца.

Безбједносне провјере лица
Члан 22.

(1) На писмени захтјев директора Пореске управе, у коме се наводе правни основ, сврха и обим провјеравања, обављају се безбједносне провјере запослених у Сектору прије ступања на рад, током рада у Сектору и годину дана од престанка рада у Сектору, без знања лица која се провјеравају.

(2) Безбједносне провјере врши Министарство унутрашњих послова.

(3) Безбједносне провјере Министарства унутрашњих послова врше се у сврху утврђивања постојања сметњи са становишта заштите јавног поретка и у сврху утврђивања постојања сметњи са становишта безбједности Републике Српске, а у поступку безбједносног провјеравања прикупљају се и провјеравају подаци о лицу према коме се спроводи провјеравање који су неопходни да се оствари сврха безбједносног провјеравања, док се провјеравање врши обављањем разговора са грађанима, прикупљањем података од правних лица, органа власти или увидом у регистре, евиденције, збирке и базе података које се воде на основу закона, као и предузимањем других мјера у складу са законом и прописима донијетим на основу закона.

(4) О спроведеном безбједносном провјеравању сачињава се извјештај који се доставља директору Пореске управе. У извјештају не могу да се налазе подаци на основу којих би се откриле методе и поступци коришћени у прикупљању података, идентификовали извори података или припадници Министарства унутрашњих послова који су учествовали у безбједносном провјеравању.

(5) Подаци прикупљени безбједносним провјеравањем евидентирају се, чувају и штите према закону којим се уређује заштита личних података, а користе се само у сврху за коју су прикупљени.

Чување података
Члан 23.

Сва лица која у поступку утврђивања имовине и посебног пореза дођу до података у вези са тим поступком дужна су да чувају те податке као пореску тајну у смислу закона којим се уређује порески поступак.

Казнене одредбе
Члан 24.

(1) Физичко лице које у поступку утврђивања поријекла имовине не пријави целокупну имовину казниће се за прекршај новчаном казном од 3.000 КМ до 10.000 КМ у зависности од утврђене вриједности непријављене имовине (члан 11. став 2).

(2) Новчаном казном од 2.000 КМ до 6.000 КМ казниће се за прекршај правно лице које на захтјев Пореске управе и у року који она одреди не достави податке којима располаже (члан 7).

(3) За прекршај из става 2. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

(4) За прекршај из става 2. овог члана казниће се физичко лице и одговорно лице у правном лицу, државном органу и организацији и јединице локалне самоуправе и имаоци јавних овлашћења из члана 7. овог закона, новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

Рок за доношење подзаконског акта

Члан 25.

(1) У року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона министар ће на приједлог директора Пореске управе донијети Правилник о начину и поступку вршења претходног поступка и поступка контроле (члан 10. став 2).

2) У року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона министар ће донијети Правилник о начину и поступку утврђивања вриједности имовине, прихода физичког лица и издатака за приватне потребе физичког лица (члан 11. став 3).

Одређивање запослених за везу

Члан 26.

Министарство унутрашњих послова, Министарство финансија, Агенција за банкарство Републике Српске, Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове, Агенција за посредничке, информатичке и финансијске услуге, Централни регистар хартија од вриједности а.д. Бањалука и други органи и институције које врше јавна овлашћења одређиће једног или више запослених за подршку Пореској управи у примјени овог закона у року од три мјесеца од дана објављивања овог закона.

Објављивање и ступање на снагу закона

Члан 27.

Овај закон објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу годину дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-128/22

10. фебруара 2022. године
Бањалука

Предсједник

Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

285

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, д о н о с и м

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ФИСКАЛИЗАЦИЈИ

Проглашавам Закон о фискализацији, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесетој редовној сједници, одржаној 10. фебруара 2022. године, а Вијеће народа 21. фебруара 2022. године констатовало да се усвојени Закон о фискализацији не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-634/22

22. фебруара 2022. године
Бањалука

Предсједник

Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН О ФИСКАЛИЗАЦИЈИ

Предмет Закона

Члан 1.

Овим законом уређују се предмет фискализације у Републици Српској, обвезници фискализације, поступак фискализације, садржај фискалног рачуна, као и друга питања од значаја за фискализацију.

Дефиниције

Члан 2.

(1) Поједини изрази употребљени у овом закону имају сљедећа значења:

1) моменат промета, у смислу овог закона, сматра се моменат када је роба предата, односно услуга извршена појединачном купцу или када је извршено плаћање у зависности који је моменат раније наступио,

2) електронски фискални уређај је хардверско, софтверско или комбиновано рјешење које користи обвезник фи-

скализације ради издавања фискалног рачуна и преноса података о фискалним рачунима у Систем за управљање фискализацијом Пореске управе, а који се састоји од једног процесора фискалних рачуна и једног или више електронских система за издавање рачуна, одобрених од Пореске управе, као и безбједносног елемента издатог од Пореске управе,

3) систем за управљање фискализацијом је систем путем којег Пореска управа преузима све податке из процесора фискалних рачуна, а овлашћеним корисницима дозвољава преглед одређених података, управља процесором фискалних рачуна сваког обвезника фискализације од његовог иницирања до гашења и креира анализе и извјештаје,

4) процесор фискалних рачуна је хардверски или софтверски елемент, чију је употребу одобрила Пореска управа, који размјењује податке са електронским системом за издавање рачуна и безбједносним елементом, анализира податке о прометима, форматира податке као фискални рачун, ствара електронски потпис, просљеђује фискални рачун електронском систему за издавање рачуна, чува податке о прометима и преноси фискалне податке у Систем за управљање фискализацијом Пореске управе,

5) електронски систем за издавање рачуна је хардверски или софтверски елемент, чију је употребу одобрила Пореска управа, у који обвезник фискализације уноси податке о промету и из којег се издаје фискални рачун,

6) безбједносни елемент је хардверски или софтверски елемент који садржи електронски сертификат обвезника фискализације који користи процесор фискалних рачуна за потписивање рачуна и Пореска управа да би се спријечило неовлашћено коришћење фискалних података који се преносе у Систем за управљање фискализацијом Пореске управе, као и за очување интегритета података,

7) електронски потпис је шифровани дигитални код који идентификује обвезника фискализације и потврђује интегритет процесора фискалних рачуна приликом преноса података у Систем за управљање фискализацијом Пореске управе,

8) пословни простор у смислу овог закона је сваки затворени или отворени простор у којем обвезник обавља дјелатност, сваки самонаплатни уређај - аутомат, али и свако покретно мјесто (возило, пловни објекат и слично) које служи за обављање дјелатности (укључујући и дио или више дијелова једног пословног простора), као и простор који обвезник фискализације користи само повремено или привремено ради обављања дјелатности,

9) плаћање је готовинско и безготовинско измиривање обавеза за извршени промет робе или услуга, односно авансно измиривање обавеза за будући промет робе или услуга,

10) мјесто промета је једна или више локација унутар пословног простора на којем порески обвезник врши наплату робе или услуге коју пружа.

(2) Граматички изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба пола.

Предмет фискализације

Члан 3.

(1) Фискализација је скуп мјера и поступака које спроводе обвезници фискализације и Пореска управа Републике Српске (у даљем тексту: Пореска управа) да би се омогућила ефикасна контрола оствареног промета робе, односно услуга посредством електронских фискалних уређаја.

(2) Предмет фискализације је промет робе и услуга чије се плаћање врши готовински или безготовински, укључујући и промет извршен путем самонаплатних уређаја - аутомата.

(3) Готовинским плаћањем из става 2. овог члана сматра се плаћање за извршени промет робе или услуга у тренутку издавања фискалног рачуна новчаним средствима, платном картицом, чеком, ваучером, боном и сличним средствима плаћања.